

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opus pulcherrimu[m] de tribus vsitatis christianoru[m]
actibus: oratione videlicet: ieiunio [et] elemosyna**

Guntherus <Parisiensis>

Basilee, 1507

VD16 G 4140

De loco orationis. Capitulum nonum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30791

nis stat^o: fortune/ vt libertas: amicorū copia: rerū qbus vrē dū est suppetēs facultas. Que omnia q̄tiens op^o fuerit: sūma orandi necessitate a deo postulari necesse est.

De loco orationis.

Capitulum nonum.

Loc^o orationis/ aut vniuersalis/ aut particularis est: Locus vniuersalis tot^o est mundus: qm̄ vbiq; p totū mundū/ de^o orandus/ laudandus ac bñdicēdus est: iuxta illd̄ psalmiste: In omni loco dñatōis eius bñdic aia mea dño. Et alibi: Ois terra adoret te deus et psallat tibi: etiā dñs p pphētā. Celū et terrā ego impleo. Locus particularis est hic vel ille vel ali^o: quoz in quolibet ita tot^o est deus/ vt nō minus sit tot^o in alio: sic ait psalmista: Si ascēdero in celū tu illic es: si descendero ad infernū ades. Qui i inferno esse nō respuit: vbi q̄so deesse pōt: vlt cui loco absentari: Locus particularis aut sacer aut pphan^o est: Sacru^o dicim^o diuinis cultib^o dedicatū/ vt ecclīā: pphanū vero non sacru^o/ vt domū/ aut vil lam. Tam sacer q̄ pphanus/ aut publicus aut priuatus est. Locus sacer et public^o/ vt ecclīa/ cimiteriū: sacer et priuatus/ vt oratoriū. Locus pphanus et publicus/ vt for/ theatru^o/ port^o: pphanus et priuatus/

vt dom^o/ ager/ hortus. Itē sacer locus/ aut ascript^o est/ aut electus/ aut oblat^o. Loc^o sacer ascriptus/ vt ecclīa pontificalis: q̄ ascripta ē vniuerso populo ciuitatis/ que tenet ad eā recurrere/ saltē semel in hebdomoda/ si amplius nō pōt. Ascripta ē etiā generaliter omib^o diocesanis suis/ q̄ tenent ad eā recurrere saltē semel i anno: exceptis his q̄s excusat rōnabilis causa: vt pōte sex^o/ vlt etas/ vel corporis egritudo. Similiter ecclīa baptismal/ ascripta est omib^o parochianis suis: q̄ tenent ad eam recurrere semel in hebdomoda/ si ampli^o nō possūt. Ecclīa q̄ collegiata ascripta est clericis suis/ de cōmuni nō in comune viuētib^o/ q̄ tenentur adesse omni hora canonicē oratiōis. Oratoriū vero ascriptus est monachis suis/ seu clericis regularib^o/ de cōmuni in comune viuētib^o: quib^o nūq̄ licet abesse: nisi iussu ppositi vlt abbatis. Locus elect^o est/ quē quilibet causa deuotionis propria eligit voluntate: vt sepulchru^o dñi/ limina ap^ooz: ceteraq; loca p orbem q̄ plurima/ diuina monimēta pietatis habentia. Loc^o oblat^o dicitur/ q̄ neq; ascript^o est/ nec propria voluntate eligit: s; fortuito casu ip: ouis occurrit: vt solet accidere his q̄ in itinere vlt nauigio pēgre perficiscētes/ ad ignota loca deueniunt. In q̄b^o omib^o vnicuiq; lo-

† Ps. 10. 2. co dñatōis eius bñdic aia mea
Ps. 65. dño. Et alibi: Ois terra adoret
Hier. 23. te deus et psallat tibi: etiā dñs

Ps. 138.

De forma orationis Fo. xxxiiij.

eus sibi ascriptus / maxima ve-
neratione colendus est: nisi cau-
sa multe deuotionis ac peniten-
tie aliū locū remotiorē et maio-
ri religione p̄dicabilem / orōni
sue delegerit: vt hi qui vel dñi
cum sepulchrū / vel ap̄loꝝ limi-
na / vel alia religiosa loca / sp̄a-
taneo labore et hūili deuotiōe
venerantur. Que quidē sacro-
rum locoꝝ aditio: clericis sc̄la-
ribus b̄ndictione sui ep̄i: laicis
vero b̄ndicēte plebano suo cō-
cedit: monachis aut̄ siue cleri-
cis sc̄larib⁹ absq; p̄missu sum-
mi p̄tificis om̄imodis ibibet.

De modo orationis

Capitulum decimum.

Modus orationis in
duobus consistit: in
mora videlicet tēpo-
ris: et quātitate verborū. Mora
temporis in eo attendit: q̄ q̄-
dam plura v̄ba celerit: alij tar-
dius pauciora psallendo pro-
nunciant. Quātras autē ver-
borū in eo dephendit: qd̄ alij
psalmodiā diei vel noctis dem-
ptis v̄l addit̄ q̄busdā psalm̄:
aut p̄ducūt aut breuiant. In q̄
nil magis videt̄ p̄gruere rōi: q̄
vt qlibet illis hoib⁹ cū q̄b⁹ viuē-
dū ē: tā in mora q̄ numero sese
studeat p̄formare. Cū em̄ san-
ctissimū op⁹ sit psallere deo et
orare: nllā ibi debet esse discre-
pātia: s; iformitas et p̄sens⁹: vt
ps. 54. possumus dicere cū ps̄. In do-
mo dei ambulauim⁹ cū p̄sensu:

Liber nonus de for- ma orōnis. Cap. primum.

Forma orōnis: alia do-
minica: alia domestica:
alia canonica siue ec-
clesiastica: alia monastica. For-
ma orōnis dñica est: quā dñs
deus rogantibus vt eos orare
doceret tradidit ita dicēs: Sic
autem orabitis.

Oratio dominica

Capitulum secundum.

Pater noster qui es in ce-
lis etc. Audierant disci
puli dñm de p̄tate ora-
tionis predicantē: frequēter eti-
am orantē viderant: sed et ipsi
ad ei⁹ exhortationē et exemplū
adorare cupiētes: qd̄ sibi potis-
simū q̄lterve orādū foret igno-
rabāt. Et ideo ne i rāta re tāq;
necessaria ignari ac negligētes
essent: hūiliter eū rogauerunt /
vt eis certū et p̄gruū orādū mo-
dum tradere dignaret̄. Quorū
sc̄re petitioni celestis doctor ac
quiescens: sciens ad quid ve-
nerat: et de illa celesti schola qd̄
docendū ac predicandū attu-
lerat: p̄scripsit eis formas orō-
nis plenā qd̄ et p̄fectā / et om̄ia
necessaria cōtinētē: s; adeo pla-
nis et paucis inclusam verbis
vt etiā paruulis ac mulierculis
in eo qd̄ lra sonat facili pateat
intellectu: adeo p̄fūdā i myste-
rio / vt vix cuiusq; mortaliū vel
sensu capi valeat vel explicari

Matth. 6.